

Iepenlaan 26,
1406 PW Bussum

www.majellakapel.nl

Maandbrief, januari 2022

Hoopvol het nieuwe jaar in....

Wat hebben we die woorden vaak gehoord, de afgelopen tijd: hoop houden, vertrouwen houden, moed houden... Nee, het is niet altijd even gemakkelijk. Sommigen van ons zijn al lange tijd meer alleen dan hen lief is, door het verlies van een partner bij voorbeeld, of doordat het in deze coronatijd moeilijker is om mensen te ontmoeten. Veel activiteiten zijn weggefallen. Diensten die altijd een hoogtepunt vormden konden alleen doorgaan met slechts een handjevol mensen in de kerk en de rest thuis achter pc of laptop. We zijn blij, dat die mogelijkheid er tenminste was: we konden op Kerstavond een mooi filmpje bekijken (hieronder ziet u wat foto's die gemaakt zijn tijdens het opnemen), op Kerstochtend en op 2 januari konden we de dienst digitaal bijwonen, maar wat zal het fijn zijn als we elkaar weer gewoon onbevangen kunnen ontmoeten!

Helaas kunnen we deze maandbrief nog niet beginnen met het goede nieuws dat dat weer mogelijk is. **De komende diensten zullen alléén digitaal bij te wonen zijn en ook de kring *Tijd nemen* en de literatuurkring stellen we nog even uit.** Uiteraard krijgt u meteen bericht zodra we denken dat alles weer gewoon kan worden!

Tot het zover is hopen we, dat u elkaar op zult zoeken, één op één kan dat gelukkig wel, of de telefoon zult pakken om met elkaar contact te houden. Overigens: de 'aandachtsgroep' is deze maand wèl weer gestart. Als u daar meer over wilt weten of mee wilt doen, wilt u dan even contact opnemen met Joke Werner?

Rest mij nog u de collecte-opbrengst te geven van de kwartetdienst op 12 december: er is € 132,20 opgehaald voor de voedselbank. Heel veel dank aan ieder die heeft bijgedragen!

Marijke Katerberg-Muns

Bespiegeling

In de dienst op 2 januari was het thema van de overdenking 'bespiegeling'. Niet iedereen is in de omstandigheden de livestream te volgen en daarom geef ik een korte samenvatting van die overdenking en voeg ik verderop toe wat mij veel te zeggen heeft.

In het woord bespiegeling vinden we natuurlijk het woord spiegel. Laten we het ons eens voorstellen. Ik kijk in de spiegel. Wat heeft dat beeld ons te vertellen? Ik kijk en zie mezelf maar ben ik het precies? Want is mijn rechterkant ook mijn rechterkant in de spiegel?

René Gude, filosoof, vertelde aan het eind van zijn leven hoe je, zittend in een roeiboot, met je rug naar de toekomst bent gericht en al roeiend kijk je naar je verleden en toch ga je vooruit en wordt je toekomst korter en je verleden groter. Zo sprak ook Kahlil Gibran over tijd: "Je zou de tijd willen meten, de onmetelijke en onmeetbare tijd. Van de tijd zou je een rivier willen maken en aan haar oever zittend de stromingen gadeslaan. Maar weet dat gisteren slechts vandaag's herinnering en morgen vandaag's droom is".

Met de verschillende bespiegelingen horen we ook de echo – een spiegel van geluid. Dat wat je roept krijg je terug. In een verhaaltje loopt een jongen met z'n vader door de bergen. Plotseling valt hij en slaakt een kreet van pijn. Tot zijn verbazing hoort hij de kreet terug. Hij roept nog wat en weer komt het terug. Boos roept hij: Wie ben jij, lafaard? Kom tevoorschijn. Zijn vader leert hem het volgende: Roep eens: Ik bewonder je en de jongen krijgt terug: Ik bewonder je...

De jongen leerde: dat wat je "roept" krijg je ook terug, zowel positief als negatief. Mij deed het de overdenking toen besluiten met de guldenregel in allerlei religies zoals o.a. jodendom, christendom en islam: Behandel anderen zoals je door hen behandeld wilt worden.

Laatst probeerde ik ruimte te creëren in mijn kast. Ik kwam daarbij veel tegen en ik verkeerde een middagje in het verleden, terwijl de tijd doorging. Je leest en leest en ik zat a.h.w. aan de oever van Gibran en sloeg de stromingen gade. Zo kwam ik drie 'scheurkalenders van de bijbel' tegen. Zoals de naam het al zegt, lees je elke dag een blaadje en scheurt het af. Blijkbaar was dat mij niet gelukt. De drie kalenders uit 2003, 2004 en 2005 waren volledig intact. Geen blaadje ontbrak! Toch zag elke kalender er 'gebruikt' uit. Ik kon ze blijkbaar niet wegdoen. Plots stond ik weer voor een spiegel toen ik het blaadje las van 28 januari 2003. Aan de ene kant stond er een bijbeltekst op uit Exodus 20:21, nl: *Het volk stond op grote afstand, maar Mozes trad op het donker toe – daar was God.*

Op de andere kant van het blaadje stond een bespiegeling naar aanleiding van die bijbeltekst. De tekst begon met: Ik – wij. Het liet mij zien dat 'ik' er vanzelfsprekend is, maar ook deel uitmaakt van een 'wij'. Door de Tien Woorden, genoegzaam bekend bij een elk van ons, weet ik, weten wij, dat niet moorden, niet stelen, begeren enz. in ons geweten een basis hebben gevormd. We weten het. Dat heeft gevolgen voor zowel mijn zogenaamde onbeperkte vrijheid als ook voor de mogelijkheid verantwoordelijk te zijn, bezorgd, ontfermend. Het is het antwoord om bij te dragen aan een rechtvaardige wereld. Godzijdank hoef ik het niet alleen te doen, want samen met al die verschillende 'ikken' vormen we een 'wij', een samenhang, een groter draagvlak voor die rechtvaardige wereld. En kijkend in de spiegel kan ik tegen mezelf zeggen: je doet het samen. En mijn echo antwoordt: 'samen'.

Joke Werner-van Slooten

De komende diensten zullen alléén digitaal te volgen zijn, kijk voor informatie op onze website (www.majellakapel.nl):

16 januari: Dr. Rob Nepveu gaat voor, Marcus van der Heide bespeelt het orgel. Het thema is: *Is het Christendom achterhaald?*

23 januari: Een gezamenlijke dienst met Doopsgezinden en Huiskamergemeente; ds. Annegreet van der Wijk is de voorganger en Nico Strubbe muzikaal begeleider.

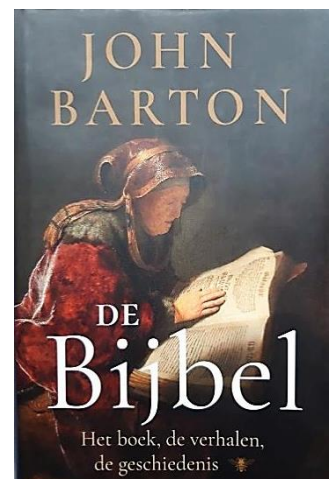
30 januari: Mevr. Cathrien Roolvink leidt de dienst; Nico Strubbe bespeelt het orgel.

6 februari: mini-kerkendag; een oecumenische dienst vanuit de Grote Kerk in Naarden.

Boekbespreking

John Barton: De Bijbel. Het boek, de verhalen, de geschiedenis.
Amsterdam 2020. ISBN 978 94 031 48502. Prijs € 49,99

Heel veel mensen hebben een Bijbel in huis, maar zij zullen daarin maar zelden of zelfs nooit lezen. Dat geldt zeker voor vrijzinnigen. Toch is enige kennis van de Bijbel nuttig, omdat onze cultuur sterk is beïnvloed door de Bijbel. We hoeven maar te denken aan muziek, schilderijen en literatuur, waarin Bijbelse gegevens een belangrijke plaats innemen. Maar de Bijbel confronteert ons met een totaal andere wereld dan de onze. John Barton, die vele jaren hoogleraar was in Oxford en tevens een Anglicaans geestelijke is, heeft bovengenoemd boek geschreven om duidelijk te maken wat de Bijbel nu eigenlijk is en om te laten zien hoe men door de eeuwen heen met dit boek is omgegaan. hij maakt duidelijk dat de Bijbelse geschriften een hele ontstaansgeschiedenis kennen. Ook de vorming van de Canon van de Joodse Bijbel en die van het Nieuwe Testament kennen een geschiedkundige ontwikkeling.

Na een algemene inleiding volgen er vier delen waarin worden besproken: het Oude Testament, het Nieuwe Testament, de canonisatie en de wijze waarop Joden en Christenen de Bijbel hebben verstaan.

Barton maakt duidelijk dat men historisch pas vanaf de 8^e eeuw vóór onze jaartelling vaste grond onder de voeten krijgt. Over bij voorbeeld de aartsvaders en Mozes en de exodus onder Mozes' leiding staat historisch niets vast. Bijbelgeleerden hebben hun aandacht gegeven aan het ontstaan van de afzonderlijke geschriften van het Oude Testament en aangenomen dat redacteurs uit verschillende overleveringen (bronnen) hebben geput. Dat geldt ook met betrekking tot het Nieuwe Testament. Men neemt algemeen aan dat een versie van het evangelie naar Marcus ten grondslag heeft gelegen aan dat naar Mattheus en Lucas. Die twee zouden ook geput hebben uit een mogelijke bron met woorden aan Jezus toegeschreven. Deze bron is echter (nog) niet gevonden. Ten slotte hebben deze twee evangelisten ook nog eigen materiaal verwerkt.

Noch van de Oudtestamentische, noch van de Nieuwtestamentische geschriften is het originele exemplaar nog aanwezig. We hebben alleen kopieën van kopieën over, vandaar allerlei tekstvarianten.

Belangrijk zijn vertalingen. Daarbij gelden in moderne tijden twee uitgangspunten. òf men blijft zo dicht mogelijk bij de tekst van het Oude en Nieuwe Testament en tracht zelfs de zinsbouw te behouden, òf men probeert de gedachte, uitgedrukt in die oude teksten, zo goed mogelijk over te brengen in de vertaling. In het eerste geval krijgt men een moeizaam leesbare tekst. In het tweede verliest men een deel van de eigen expressiviteit van het origineel. Veel vertalingen kiezen het beste uit twee werelden.

Ten slotte laat Barton duidelijk inzien dat de Bijbel niet met het Jodendom en ook niet met het Christendom samenvalt. Het Jodendom dat wij kennen is een product van rabbijnen sinds de val van Jeruzalem en de vernietiging van de tweede tempel aldaar. Ook het Christendom kent een geschiedenis en een ontwikkeling, waardoor ook zij niet met de Bijbel samenvalt.

Dit en nog veel meer behandelt Barton in zijn ook voor niet-theologen begrijpelijk boek. Beslist een aanrader, vooral omdat de schrijver niet stichtelijk, maar educatief te werk gaat. Juist zijn wetenschappelijk-kritische instelling maakt dit boek zo interessant en men zal er vaak verrassende inzichten in aantreffen.

dr. Rob Nepveu

Ten slotte een afsluitend verhaaltje, ingestuurd door Nel van Gooswilligen, met dank aan haar:

De haan die niet meer kraaide

Er was eens een haan die elke ochtend kraaide dat het een lieve lust was. De kippen in het hok, maar ook de mensen tot in de verre omtrek hoorden hem kraaien en dan wisten ze: "Het daglicht breekt aan! Het is opstaan geblazen!" Op een dag echter werd de haan vreselijk verkouden en de volgende ochtend – toen hij wilde gaan kraaien – kwam er alleen maar een schor zacht geluid uit zijn keel. De kippen waren helemaal van slag en de mensen stonden die dag allemaal te laat op. Maar de dag brak gewoon aan en dat zette de mensen aan het denken. De haan bleef enige dagen verkouden en kreeg het stevig voor zijn kiezen. "We hebben je eigenlijk niet nodig", zeiden de kippen, "want ook zonder jouw gekraai wordt het licht en daar worden we dan vanzelf wakker van."

De mensen begrepen nu dat het licht niet afhankelijk was van het gekraai van de haan. Dat veranderde hun kijk op het nut van de haan. De haan werd er somber van en zelfs toen hij weer kon kraaien hield hij zich stil, want niemand wilde hem immers meer horen?! Maar na een tijdje gingen de kippen en de mensen het hanengekraai toch missen.

Niet, dat hij het licht aanzette, maar hij kondigde het wel aan! En dus gingen ze praten met de haan en ze haalden hem over om gewoon weer zijn werk te doen. "Het is nodig dat belangrijke zaken zoals de komst van het licht bekend worden gemaakt en vooral zo luid en duidelijk als jij dat doet, beste haan" zeiden ze. "Want er zijn altijd kippen en mensen die het licht niet kunnen zien of die zelf zo in het duister zitten, dat het ze ontgaat, dat het iedere morgen weer licht wordt. Kortom: kraai alsjeblieft en wees de boodschapper van het goede nieuws!"

En zo geschiede... En morgen...is het dus opgewekt opstaan geblazen!

